

kar je Hohenwart nameraval. Mi po vsem tem, kakor je dozda obravnava tekla, nimamo strahu, da bi se zgodilo kaj takega, kar bi Avstrijo pahnilo v najhujo nevarnost, vendar bomo silno veseli, ako slišimo, da je konec vseh homatij. Po naših mislih zdaj, ko gré za to, da presvitli cesar zadnjo besedo reče o predlogih českih, ki bodo predrugačili vso Avstrijo, zahteva modrost cesarjeva, da sliši tudi mnenje ministerstva Ogerske, ki je po dvalizmu vezana na Avstrijo. Le, da Beust, ki se od mnogih strani imenuje „der Todtengräber Oesterreichs“, je tudi v tem posvetovanju, nam ni kaj po vseči. Vendar, kakor smo rekli, ne obupamo o končnem srečnem dognanju sprave.

— „Vaterl.“ je preračunal, da brez Čehov pride v prihodnji državni zbor 99 federalistov, centralistov pa le 49.

Hrvaško. — Kakor strela z jasnega neba je švignila novica po svetu, da v gornji granici je punt. V Rakovici v Ogulinskem regimentu je drhal kakih 200 do 300 ljudi planila nad hišo ondašnje graničarske kompanije ter ropati začela orožje, uniforme in vse, kar je bilo shranjeno v tej hiši; podoficirja, ki je hišo branil, so vstrelili. Poveljnik general Mollinary je brž iz Zagreba poslal dva batalijona vojakov, ki so zajeli puntarje in zadušili ustajo. „Slov. Nar.“ se iz Zagreba piše 15. dne t. m.:

„Ustaja v Ogulinskem regimentu je pri kraju. Krajiški regimenti sami, zlasti Slunjani in Otočani so ustajnike ukrotili. Prej nego so se ustajnike še dobro ogledali, bili so vseh strani obkoljeni in nagloma premagani. En del njih je orožje od sebe vrgel, ter se podal, drugi so v bližnje gore pobegnili, od koder pa gotovo ne bo eden utekel, ker jim je baje cesarska vojska že vsa pota zaprla, in ker tudi živeža nimajo. Koliko jih je v boji padlo, to se še ne vé; ve se pa za gotovo, da so glavni kolovodje: advokat Evgen Kvaternik, Bach in neki Rakijaš med mrtvimi. Fabiani bivši pod Rauchom zloglasni kapetan v Karlovcu je baje z begunci v gore pobegnil. Gorjé mu, če ga vlové. Kar se ustaje same tiče, je zdaj gotovo, da je delo Starčevičjanske stranke. Nesramno je tedaj da naše službene „Narodne Novine“ in Agramerica“ narodno stranko dolžijo, da je tudi ona če že ne neposredna, pa vsaj posredna deležnica in sokrivnica ogulinske ustaje! Kaj takega more le magjaronska nesramna brezobraznost pisati! Nasproti takim lažnjivim in zlobnim ovajam je samo eno sredstvo: korobač! — Glava Starčevičjanske stranke dr. Ante Starčevič ni bil pri ustajnikih, ampak čakal je mirno v Zagrebu na poročila o ustajniških zmagah, brž ko ne tudi srca ni imel, da bi se bil v ustajniški tabor podal. Po noči od petka na saboto so njega in sedanjega vrednika „Hrvatske“ nekega Matešiča v zapor potegnili, stan padlega Evgena Kvaternika, bivšega zagrebškega odvetnika pod sodni pečat deli ter pri raznih Kvaternikih in Starčevičih, kateri je enih in drugih precej veliko, preiskavali. Rakovaška ustaja je nasledek Rauchovega vladuhovanja. On je Starčevičjance celó z denarjem podpiral, ter jih gojil, kakor se samo razposajenost odgojeva. Znano je, da je „Zvekan“ na vladne stroške izhajal, ter da je njegov vrednik Manesteriotti za vsak Zvekanov list po 50 goldinarjev nagrade dobival. Rauchu so bili Starčevičjanci dragi zavezniki in mila brača v borbi proti narodnej stranki. In res, od nobene strani niso tako strupene pušice na njo letele, kakor iz Starčevičjanskega tabora. V svojih napadih na Strosmajerja, Mrazoviča, Miškatoviča, Vončino, Šuškoviča in druge narodne velmože jim ni bilo nobeno sredstvo prenemoralčno, da ga ne bi bili upo-

trebali, kar je vse Rauchu neizmerno dopadlo. S tem je pa Rauch v Starčevičjancih, odgojeval kačo na prsih hrvatskega naroda, ki je naglo rastla na dolžino in debelino, ter — in to je najžalostnejše znamenje — zlasti med hrvatsko mladežjo se zeló širila. Tudi naša sedanja vlada je bila za Starčevičjance zaštitnica in pokroviteljica, tudi ona jim je marsičesa skoz prste pregledala, kar sicer v nobenej urednjeni državi ne bi smelo biti, pa kaj se hoče, saj so Starčevičjanci tudi njeni zavezniki v boji proti narodnej stranki bili! Bolj ko so Starčevičjanci narodnjake grdili, v večej milosti so bili pri vladi.

Denarni zapisnik Matice slovenske.

Pri XXII. odborovi skupščini so bili v Matici sprejeti naslednji udje.

(Dalje.)

Za 1870. in 1871. leto:

Gospod Jeglič Andrej, dež. računovodja v Gorici	4 gold.
„ Kokole France, c. k. davkarski kontrolor v Tominu	4 „
„ dr. Premierstein pl. Janez, c. kr. biležnik v Tominu	4 „
„ Sovdat Anton, finanč. komisar v Tominu	4 „
Knjižnica više realke v Gorici	4 „
Gospod Hrast Šimen, prefekt v mladenškem semenišču v Gorici	4 „
„ Gabrijevčič Jož., dr. bogosl., kaplan	4 „
„ Hebat Miha, posestnik	4 „
„ Jug Tomaž, učitelj	4 „
„ Kodrič Jožef, posest. in grajšč. osrbnik	4 „
„ Licen Janez, župan	4 „
„ Pavlica Jožef, posestnik	4 „
„ Pečenko Anton, posestnikov sin	4 „
„ Robič Andrej, posestnik	4 „
„ Stepančič France, kaplan v Dornbergu	4 „
„ Tomažič Ferdinand, kaplan v Stanjelu	4 „
„ Čotič Jernej, učitelj v Štjaku	4 „
„ Sever Janez, posestnik na Vižmarjih	4 „
„ Bezeljak France, kmet. sin v Črnemvrhu	4 „
„ Ložar Janez, posestnik v Trzini	4 „
„ Kržič o. Andrej, frančiškan v Ljubljani	4 „
„ Weiss Peter, posestnik v Dvoru	4 „

(Dalje prihodnjič.)

Kursi na Dunaji 17. oktobra.

5% metaliki 57 fl. 55 kr.	Ažijo srebra 117 fl. 85 kr.
Narodno posojilo 67 fl. 65 kr.	Napoleondori 9 fl. 42 kr.

Žitna cena

v Kranju 14. oktobra 1871.

Vagán pšenice 6 fl. 45. — rži 4 fl. 40. — ječmena 3 fl. —. — ovsa 2 fl. —. — soršice 4 fl. 60. — ajde 3 fl. 60. — prosa 3 fl. 60. — krompirja — fl. —. — fižola 5 fl. 44.

Žitna cena

v Ljubljani 14. oktobra 1871.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 60. — banaške 6 fl. 20. — turšice 4 fl. 50. — soršice 4 fl. 60. — rži 3 fl. 20. — ječmena 3 fl. 20. — prosa 3 fl. 40. — ajde 3 fl. 20. — ovsa 1 fl. 80. — Krompir 2 fl. 30.
--

Listnica vredništva. Gosp. O. J. v G: Dokler ne poznamo, kar bi imeli priporočati, ne moremo. — Gosp. M. J. v Koš: Vaš dopis je ugodno rešen po sklepu dež. zbora. Iz poslednjega „Učit. Tov.“ zdaj gotovo to že tudi veste.